

Sinds 1901 houdt de GZB zich bezig met zendingswerk buiten Nederland. Hierbij is de opdracht van Christus in Mattheüs 28:19 het uitgangspunt: "Gaaf dan heen, onderwijst al de volken..." Aan deze Bijbelwoorden is het motto 'Vertel het de wereld' in het beeldmerk van de GZB ontleend.

IN DIT NUMMER:

Culturbewust	1
Cultuurdraagster	1
Cultuurgeschiedenis	2
Cultuurverschil?	2
Belangrijke ontwikkelingen	3
Voorvalletjes à l'Africanneke	4
Danken en Bidden	4

MISSIE POST

Aalt en Anneke Visser, Morgenster
Zimbabwe

UITGAVE 9

NOVEMBER 2010

Lieve familie, vrienden en andere betrokkenen

Culturbewust *Studentenimpressie*

"Ik ben al vele jaren christen. De traditionele Afrikaanse religie zegt mij niets meer." Welke 'zendeling' zou daar niet blij van worden, wanneer het Evangelie mensen zo veranderd heeft. Een student van het *Murray Theological College (MThC)* legde onlangs dit getuigenis af. Hij keek wat verbaasd, toen van mijn gezicht een vraagteken te lezen was. In de enkele seconden die daarop volgden, observeerde ik de lichaamstaal van de andere studenten in het klaslokaal. Ik constateerde dat niet iedereen het standpunt van de medestudent deelde. "Wie wil er reageren op wat juist is gezegd?", zo opende ik het gesprek. Na een levendige discussie concludeerden wij met elkaar, dat wij dieper in onze cultuur(historie) geworteld zijn, dan wij ons doorgaans bewust zijn. Dat geldt dus ook voor de 'zendeling', op welk terrein hij of zij ook mag dienen in wereldwijde Evangeliebediening.

Cultuurdraagster *Synode-impressie*

Een synodevergadering bijwonen van de Reformed Church in Zimbabwe (RCZ) is een ware belevenis. Onlangs viel mij dat te beurt. In een ordentelijke ruimte zijn de synodeleden drie volle dagen in vergadering bijeen. Een nevenruimte wordt gevuld met hun echtgenotes, die daar van de vroege woensdagmorgen tot de late zaterdagavond hun mannetje staan. Ook als het op efficiënt vergaderen aankomt, verslaan zij hun gemalen. Wat zou de kerk in Afrika en over de hele wereld trouwens zijn zonder de inzet van vrouwen? Op alle fronten dragen zij bij "tot een volkomen man, tot de mate van de grootte van de

volheid van Christus" (Ef. 4:13b, SV). In mooi Engels: "(...) unto a perfect man, unto the measure of the stature of the fullness of Christ", (KJV).

Dat zij doeltreffend kunnen vergaderen, bewijzen zij onder meer door een groot aantal onderwerpen te bespreken in korte tijd. Zij hebben hun plek aan de lange tafels in de eetzaal stevast ingenomen, terwijl hun echtgenoten nog aan het delibereren zijn; urenlang cirkelend om een onderdeel van de kerkorde als bijen rond een maagdelijk nest. Vooral de dominees onder hen kunnen lang uitweiden over minuscule verschillen in theologische stellingen. Een euvel dat zich overigens over de hele wereld voordoet, al denken de 'voorgangers' daar zelf vaak anders over.

Een aanstaande dominee (student) zit naast mij om voor mij te tolken, zodat ik mij er ook een beetje bij betrokken voel. Op sommige -voor het theologisch *onderwijs*- belangrijke beslissingsmomenten vind ik zelfs de vrijmoedigheid om een bescheiden bijdrage aan de discussie te leveren. Maar je moet wel heel diep in de Afrikaanse cultuur geworteld zijn om echt relevante dingen te kunnen zeggen. Zeker als je kennis maakt met een cultuur *in* een cultuur: de (kerkelijke) vergadercultuur in Afrika, die ik enerzijds niet als erg efficiënt ervaar, maar anderzijds ook als heel spontaan en ontspannen. Want er wordt ook Afrikaans-luid gelachen en gezongen en Afrikaans-lang gebeden samen! In die zin is de kerk een goede 'cultuurdraagster' in de Afrikaanse cultuurgemeenschap, omdat zij daaraan een positief christelijke bijdrage levert.

Na drie volle dagen vergaderen wordt de geestelijke gemeenschap gevierd in een afsluitende kerkdienst waarin de Maaltijd des Heeren centraal staat. Een zoete smaak blijft over, na de viering van het verzoenend werk van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Een impressie op die zondag die wij ook persoonlijk als zendingsechtbaar, niet hadden willen missen.

Fotoimpressie

Overdekte kookplaats bij studenten (vrouwen) hostel

Examen lokaal MThC

Student bezig met voorbereiding van examens

“De raven hebben mij in alles voorzien”

Cultuurgeschiedenis *Boekimpressie*

Starend naar de wolken staat hij daar. Een hand wenkt. Onzichtbaar voor wie niet deel uitmaakt van het visioen. Een stem klinkt vanuit een ander werelddeel; in een taal die alleen de Heilige Geest leert verstaan: “Kom over en help ons”. ‘Europa’ brengt een beroep uit op ‘Klein-Azië’. De Heilige Geest wint vervolgens harten in; maakt mensen gewillig. Iemand waagt de oversteek met alle gevolgen van dien. Dienaren van Christus belanden van Hogerhand in den vreemde.

Zodra Paulus en zijn helpers voet aan wal hebben gezet in Europa, worden zij geconfronteerd met een *mix* van culturen. Zelfs tovenaars kruisen zijn pad. Maar de apostel laat zich er niet door van slag brengen. Sterker nog: hij stelt hun duistere praktijken juist aan de kaak. In een zee van vuur worden de boeken van de tovenaars tot een hoopje as. In vlaag van de wind wordt een stuk religieuze cultuur tot *geschiedenis*. De Heilige Geest vervult nu de harten van hen die ‘ijdele kunsten’ pleegden. Zelfs ‘tovenaars’ komen tot bekering en breken met hun praktijken (vgl. Hand. 19: 19).

Deze impressie begon zij aan mij op te dringen bij het lezen het jongste boek van Dr. Henk Vreekamp, *De tovenaars en de dominee*. Een ‘zendingsvriend’ van de Veluwe verstuurdte het onlangs naar Zimbabwe. Een boek dat de impressie van een dominee weergeeft. Zoals de klankkast van een viool stem geeft aan de ziel van de strijker, verwoordt dit boek wat sinds lang diep in het hart van de auteur lag (ligt) opgeslagen: de passie om de eigen *roots* te (her) ontdekken. Al lezend besef ik gaandeweg hoezeer ook mijn eigen cultuur in het ‘heidendom’ geworteld is. Wat dat aangaat liggen Afrika en Europa geestelijk niet ver uit elkaar. Een heidens ‘oergeloof’ verbindt beide culturen. Maar in beide beschavingen doet ook de Geest zijn baanbrekend werk. Zelfs tovenaars harten worden gebroken of anders de harten van zonen of kleinzonen van tovenaars. De schrijver van het aangehaalde boek is daar zelf een voorbeeld van. Maar ook menig predikant in de *Reformed Church in Zimbabwe* zal zich in dit ‘levensverhaal’ herkennen. Zij verstaan althans het Shona ‘*Muroyi na mufundisi*’, letterlijk vertaald: de tovenaars en de dominee.

Starend naar de wolken staat hij daar. Sinds de Geest hem gehoorzaam maakte het beroep naar Afrika aan te nemen, is hij het belang van een diepe kennis van de eigen cultuur (geschiedenis) meer gaan zien. Want alleen wie zichzelf en zijn eigen cultuur verstaat, kan die van anderen verstaan. Dat is één van de voorwaarden voor de wereldwijde verkondiging van het Evangelie. Alsof er soms tussen al die verschillende culturen niets meer zit dan wat kleur en geur...

Cultuurverschil? *Vogel impressie*

“Hoe heten jouw raven”, vraag ik nieuwsgierig. Verbaasd kijkt hij mij aan. “Raven hebben geen namen”, is zijn veelzeggend antwoord. In mijn ongeloof was ik er van uitgegaan dat het spreekwoordelijk gezegde ‘*de raven brengen u geen brood*’ ook voor mijn Afrikaanse broeder zou opgaan, één van onze studenten op het College. Maar hoe kon ik zoiets denken? Uit eerdere gesprekken had ik al kunnen weten, dat er in Afrika veel christenen zijn, die voorbeelden zijn van zuiverheid en oprechtheid in geloofswandel.

De jonge man had mij zojuist verteld, dat hij voor zijn aanstaande bruiloft de complete *outfit* voor zijn aanstaande schoonvader en schoonmoeder had gekocht. ‘Van hoed tot voet’ letterlijk vertaald uit het Engels. Hij had er zelfs een reis van drie dagen voor over gehad - visa versa van Zimbabwe naar Botswana -, omdat kleding daar goedkoper is. “Maar dat kost je toch een vermogen”, reageerde ik bezorgd. “Hoe speel je dat klaar als student zonder money?”

“De raven hebben mij in alles voorzien”, antwoordde hij spontaan, zijn spierwitte tanden bloot lachend. “Kent u die geschiedenis dan niet van Elia, die door de raven werd gevoed (1 Kon. 17)?”, voegde hij er nog aan toe met wat fijne ironie in zijn stem en een twinkeling in zijn donkere ogen. “Of ik die ken”, reageerde ik wat geraakt, “maar wie waren dan voor jou die raven?”. De totale ongerijmdheid van die vraag besefte ik een ogenblik later, toen hij zijn leraar de les las: “Raven hebben geen namen”.

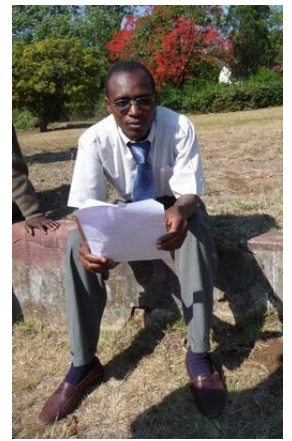
Onder veel westerse studenten zou deze typisch Afrikaanse jonge man een 'witte raaf' zijn, want het is toch wel iets heel zeldzaams als je zo voor de volle honderd procent op God vertrouwt. Een kwestie van verschil in cultuur? Of is het een verschil in de *beleving* van het christelijk geloof? Wat die beleving betreft valt nog veel van onze Afrikaanse broeders en zusters te leren.

Belangrijke ontwikkelingen

Op het MThC hebben zich de afgelopen maanden belangrijke ontwikkelingen voorgedaan.

Met dankbaarheid kunnen we vermelden dat

- weer 5 studenten hun *Diploma Theologie* hebben ontvangen en door de kerk (RCZ) beroepbaar zijn gesteld;
- de *Prospectus 2011*, die het resultaat is van een diepgaand proces van bezinning op de status en inhoud van het theologisch onderwijs op het Murray Theological College (MThC), officieel aan de Synode is aangeboden;
- een *nieuwe organisatiestructuur* van het MThC, -waarin verschillende taken over een aantal comités worden verdeeld-, ter goedkeuring aan de Board of Governors (Bestuur) is voorgelegd. (-> Het uitgangspunt daarbij is, dat niemand op het MThC op zichzelf staat of een eigen gang gaat, maar het werk in goed overleg met collega's en andere leden van de verschillende comités bespreekt, uitvoert en evalueert);
- een *College Guide* (een soort studiegids) is ontwikkeld, waarin een gedetailleerde beschrijving wordt gegeven van alle modules en waarin wordt aangegeven wat de 'eindtermen' zijn. (-> De eindtermen zijn de normen waarin is vastgelegd welke kennis een leerling/student aan het eind van de cursus/opleiding moet bezitten. Dat lijkt vanzelfsprekend, maar voor het MThC was en is dit een nieuwe oefening);
- de invoering van modules gericht op *Bijbeluitleg* (exegese) en '*dienend leiderschap*', succesvol verloopt (-> Deze modules zijn onderdeel van het programma van het **Veritas College International**);
- *Vierdejaars studenten* de bevoegdheid van *cursusleider* voor Veritas modules hebben gekregen en deze cursus namens het MThC hebben getraind met geïnteresseerde gemeenteleden. (-> Het is hier gebruikelijk, dat ook niet-theologisch geschoolde gemeenteleden op het preekrooster van de kerkenraad voorkomen. Om deze mensen hiervoor beter toe te rusten, is de 'Veritas cursus' een goede hulp);
- de derde- en vierdejaars studenten dit jaar totaal vier *TEE-groepen* hebben geleid onder supervisie van de TEE-docent en dat *120 mensen* daardoor zijn verrijkt met meer kennis van de Bijbel en de hoofdzaken van het christelijke geloof;
- er 35 nieuwe aanmeldingen zijn voor studie aan het MThC (-> Dit is een dubbel aantal vergeleken met vorig jaar; er kan echter maar een beperkt aantal studenten geplaatst worden, wat nogal in strijd lijkt te zijn met de behoefte aan 'arbeiders in de wijngaard')
- de GZB een projectvoorstel heeft goedgekeurd voor de *uitbreiding* van het *studentenverblijf* met 7 kamers (-> Dit is mede mogelijk gemaakt door de bijdrage van de gemeente Voortuizen, die een deel van de opbrengst van hun jaarlijkse rommelmarkt hiervoor hebben gestemd);
- *last but not least* onze goede God zorg draagt voor Zijn kerk ook door middel van het theologisch onderwijs en toerustingswerk in Zimbabwe.

Student bereidt zich voor op examens 2010

Studenten buiten bezig met voorbereiding

Collegiaal overleg met Ds Muungani

Studenten (mannen) hostel

Bijbelcorrespondentie Cursus (BCC)

In één van onze vorige nieuwsbrieven schreven we over een bijkomende taak voor Anneke bestaande uit het typewerk voor de Bijbel Correspondentie Cursus. Deze cursus bestaat uit veel bijna onleesbaar geworden materiaal, dat een nieuwe lay-out nodig heeft om weer gebruikt te kunnen worden.

Er was de laatste maanden onzekerheid of deze cursus sowieso zou blijven bestaan. Maar sinds kort heeft de kerk het groene licht gegeven om er mee door te gaan. Degene die vele jaren fulltime hierbij betrokken is geweest, Mevr. Machekano, is weer voor een jaar aangesteld. Omdat zij de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, zal in de komende tijd naar een opvolger worden gezocht.

Dit stemt tot dankbaarheid, temeer daar zich onlangs een 100tal gevangenen voor deze cursus heeft aangemeld. Totaal zijn er nu ongeveer 320 mensen die in de gevangenis verblijven, die deze Bijbelcursus volgen. Dat typewerk is daarom van grote betekenis.

Voorvalletjes à l'Africanneke

- * Sinds 1 juni ben ik typiste voor de Bible Correspondence Course(BCC). Het materiaal van deze schriftelijke cursus is zo verouderd dat sommige lessen niet of nauwelijks leesbaar zijn. De lessen zijn hoofdzakelijk in Shona, waarop iemand vroeg of ik dat wel kon typen. "Natuurlijk, geen enkel probleem, het is toch geen Chinees?"
- * Naast 'koeiendrijver' was ik op een gegeven moment ook 'apenjager'. Elke morgen waren ze er weer, soms met de hele familie. Alle vruchten (guavas, passievruchten en avocado's) werden opgevreten. Alleen met de avocado's hadden ze moeite, want die zijn te groot voor hun handjes (of moet ik pootjes zeggen?) en werden dan naar beneden gegooid. Je moest nog oppassen dat je er niet één op je hoofd kreeg! Die ochtend, gewapend met katapult én stenen, probeerde ik ze weg te jagen, maar dat lukte niet. Ze klommen naar de top van de boom en keken vanuit de hoogte, zo van: pak me dan, als je kan!
- * Toen ik eens iemand zag lopen met een katapult, vroeg ik wat hij deed met dat ding, want ik zag nergens apen. Nee, hij was vogels aan het 'schieten', voor een lekker stukje vlees bij de maaltijd. "Waarom 'schiet' je niet een aap?", vroeg ik, "dan heb je vlees voor de hele week?" Hij keek me heel verontwaardigd aan en zei: "Het eten van apenvlees is voor mij hetzelfde als het eten van mensenvlees".
- * Voor me zat een jongeman met een wel heel racistisch shirt aan. Er stond nl. dit op geschreven: Praat Afrikaans of hou je bek! Het was maar goed dat hij zelf niet wist wat dat betekende.

Omdat het koud was in huis, werkt de 'typiste' buiten

De bewuste apen

Wij bedanken jullie voor jullie steun en gebed van het (bijna) afgelopen jaar en wensen jullie Gods zegen in de tijd van advent, Kerst en ook voor het nieuwe jaar.

Danken en Bidden

Wij vragen jullie met en voor ons

te danken:

- voor de verbetering van de theologische opleiding;
- voor de reorganisatie van het theologisch instituut, waardoor er meer samenwerking is;
- voor de mogelijkheid in Zimbabwe om ongehinderd het Evangelie te verkondigen;
- voor een 'succesvolle' evangelisatiecampagne die in augustus in het zuiden van het land is gehouden en waaraan ook *alle* studenten hebben meegedaan. Tijdens deze campagne hebben zo'n 400 onder mensen te kennen gegeven dat zij meer willen weten van het christelijke geloof (zie ook gebedspunt 'nazorg');

te bidden:

- voor kandidaten die nu beroepbaar zijn;
- voor een goede nazorg na de evangelisatiecampagne
- voor een vreedzame voorbereiding van de politieke verkiezingen die (waarschijnlijk) in 2011 gehouden zullen worden;
- voor verbetering van de leefomstandigheden van de mensen, die nog steeds lijden onder economisch wanbeleid;
- voor onze kinderen en kleinkinderen die hun ouders en opa en oma in Zimbabwe, soms erg missen (wat natuurlijk wederzijds is)

Aalt en Anneke Visser

P.O. Box 1425

Masvingo

Zimbabwe

Aalt en Anneke Visser zijn in juli 2007 door de GZB vanuit de Hervormde Gemeente Apeldoorn uitgezonden naar Zimbabwe. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze rondzendbrief. Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed!

Voor informatie betreffende het wereldwijde werk van de GZB kunt u contact opnemen met:

GZB, Postbus 28, 3970 AA Driebergen, T: 0343-512444, E: info@gzb.nl,

www.gzb.nl, Gironummer: 28016/ ING bank 69.07.62.445